

Zakládání ohňů a kouření v přírodě

V lese je zakázáno rozdělovat nebo udržovat oheň (včetně používání svíček či vaříčků) a kouřit. Zákaz se nevztahuje na některé lesní hospodářské práce. Správce lesa může vyhradit místa, kde si smí veřejnost oheň rozdělovat. Mohou to být turistická přístřeší či pikniková místa s ohništěm nebo grilem. V horkých a suchých obdobích může být rozdělování ohňů plošně zakázáno.

Hoř, ohníčku, hoř, všechno zlé umoř

Ovládnutí ohně znamenalo počátek skutečné lidské civilizace. Nicméně jsme tento živel nezládli dokonale, a tedy platí, že hlupákům bez ohledu na věk sirky do ruky nepatří. V lese to platí dvojnásob. V lesoparcích na kvadrát. Volně se šířící oheň prostě nemůže způsobit nic dobrého. Je životu nebezpečný lidem, zvířatům i rostlinám, způsobuje ekonomické škody.



Přímo v lese a ještě padesát metrů od něj je zakázáno ohně rozdělovat i udržovat. Tvzení, že to hořelo a já jen přikládal, pokutu nezmenší. Vlastník lesa může určit vyhrazená místa, kde tento zákaz neplatí. Tato místa najdete vyjmenovaná v návštěvním řádu lesoparku nebo budou označená přímo v terénu. Obvykle jde o trvalá ohniště na vybraných relativně bezpečných místech. Někdy jde dokonce o turistické přístřešky se zděným krbem, ve kterých je možné oheň rozdělat zvlášť bezpečně a pohodlně i v dešti. Zodpovědnost za oheň a případné následky jeho nezládnutí ale nese ten, kdo jej rozdělal nebo udržoval.

V lese rovněž platí zákaz kouření, občas opakovaný na výstražných tabulkách. Vymáhání tohoto zákazu se však nedaří ani na zastávkách a nádražích, které tvoří odhadem asi promile plochy republiky. Lesy zabírají zhruba třetinu území republiky. S kontrolou dodržování tohoto zákonného zákazu to tedy asi bude těžké. Kromě toho je zakázáno i odhazování hořících a doutnajících předmětů. To vše kontroluje lesní stráž a za porušení může uložit pokutu až do výše 15 000 Kč.

Zákaz se nevztahuje na činnosti související s hospodařením v lese. Z tohoto důvodu je s povolením správce lesa možné např. pálit klest, aniž by bylo nutné odtáhnout ji alespoň jednapadesát metrů od lesa. I když klest se dnes stále častěji sváží, štěpkuje a pálí spíše v kotlích než lese.

V chráněných krajinných oblastech, národních parcích a národních přírodních rezervacích je rozdělování ohňů zakázáno plošně, les neles. Mohou však být vyhrazena místa, kde je to povolené (logicky jde o zastavěná území obcí a pak vybraná místa, kde není riziko požáru). V národních parcích navíc plošně platí zákaz provádění ohňostrojů a odpalování zábavní pyrotechniky. To platí jak v přírodě, tak v obcích nebo na soukromých pozemcích. Důvodem zpravidla není riziko požáru (obvyklejší je odpalování podobných kratochvílí v zimě), ale zejména plašení zvířat a odpad, který prší z nebe. Dodržování těchto pravidel kontroluje stráž přírody a za porušení může uložit pokutu do 20 000 Kč.

Všechny uvedené zákazy se týkají jakéhokoliv rozdělování ohně, tedy jak ohniště, tak třeba plynového vaříče, svíčky nebo petrolejky. Za zvlášť problematické lze považovat vypouštění hořících „lampionů štěstí“. Velmi rychle se dostanou mimo dosah a mohou způsobit značnou škodu. I v případě, že zhasnou samovolně, tak jde o odpad zbytečně rozhazovaný po krajině.

V obdobích sucha a zvýšeného rizika požárů mohou krajské úřady vydat opatření obecné povahy zakazující rozdělování ohňů v přírodě. Často je zakázán i provoz parních lokomotiv, ohňostroje a další činnosti vyžadující otevřený oheň nebo způsobujících jiskry. Tato opatření mají obvykle účinnost jen krátkou a jakmile riziko pomine, jsou odvolána.

Související právní úprava, pokuty a sankce, další informace:

V lese si nesmíte zapálit ani cigaretu, natož pak rozdělat oheň!

Ono je to vlastně naopak. Všude v našich lesích platí bez výjimky zákaz kouření. Rozdělování ohňů je za určitých, velmi omezených podmínek možné. V některých typech území, například v lesoparcích, mohou být návštěvním řádem vyčleněna ohniště, kde si veřejnost smí rozdělat oheň. Oheň je pak možné rozdělovat v rámci některých lesních hospodářských aktivit, např. pálení klestu. Vždy

však je to o tom, že ten, kdo oheň rozdělal anebo ho udržuje, nese veškerou zodpovědnost za případné škody. Za oheň se přitom považuje i třeba hořící petrolejka či plynový vaříč. A také zábavní pyrotechnika či tzv. lampiony štěstí, jejichž vypouštění je v Praze zakázáno. V obdobích sucha a zvýšeného rizika požárů mohou krajské úřady vydat opatření obecné povahy zakazující rozdělávání ohňů v přírodě.

Legislativa k rozdělávání ohňů v lese stanoví toto:

§ 20 zákona 289/1995 Sb., o lesích

Výslovně zakazuje rozdělávat oheň v lese, kouřit a odhazovat hořící a doutnající předměty. Platí to do 50 m od lesa. Nevztahuje se to na hospodářské činnosti v lese (např. pálení kletu), ale kouření a odhazování hořících předmětů je zakázáno vždy.

§ 16 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Definuje základní ochranné podmínky národních parků a výslovně zakazuje rozdělávat oheň mimo vyhrazená místa a odpalovat ohňostroje na celém území parku.

§ 26 zákona 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny

Určuje základní ochranné podmínky chráněných krajinných oblastí a zakazuje rozdělávání ohňů mimo vyhrazená místa.

Další omezení určují opatření obecné povahy vydávané kraji nebo obcemi případně správci parků a příměstských lesů.